

ха се и багрѣници Ермионически ¹⁾, които струваха до петъ хиляди таланта вложени прѣдидвѣстѣ и десетъ години, но при се това упазиха се неповрѣдени, и живостѣта на шарѣтъ имъ бѣше като че скоро бѣха изработени. А казваха причината на това е била, отъ вапсуванието на чървенитѣ багрѣници съ медъ, а съ елей отъ бѣло на бѣло. Защото и на тѣзи, при все че сжщото врѣме се полагаха, обаче, свѣтлостѣта се виждаше чиста и лъскава ²⁾. А казва Дионъ ³⁾ че цариятъ тамъ докарваха и вода отъ рѣка Нилъ и Истра, и я вложеха съ другитѣ нѣща въ царското съкровище, за потвърждение за голѣмината на властѣта имъ, и че всичко владѣха.

§ 37. А по причина че земята на Персиполъ, стара столица на Перситѣ бѣше каменлива и планиниста, и мъчно можеше Александровата войска да замине до градѣтъ, а при това още и се прѣдупазваше отъ най храбритѣ Персийски

1). Най скъпоцѣнно боядисване, което се произвеждаше отъ единъ видъ пължози, а особно въ Тиръ. А Плиний особно похвалява Лаконическото, а отъ всичката тѣзи страна вижда се че най добрата пагрѣница бѣше Аргоническата Ерминическа. А въ Атина като намериха единъ голѣмъ купъ отъ пължозита мислеха че това показва че и тамъ се намираше фабрика отъ багрѣници.

2). Вѣроятно се вижда тукъ че не казва за вапсуване, но завѣспани дрѣхи та да ги прѣвапсуватъ.

3). Баща на Клитарха, който слѣдваше Александра, и който писа историята му но съ малко басни.